

Bryst. Hvad der dengang forbigaaende havde rørt sig i Per af bevidst religiøs Fornemmelse, havde været altfor afgjort protestantisk til, at han ikke skulde oprøres over denne barnlige Billeddyrkelse. Her i Rom havde han overværet et Par større Kirkefester sammen med sine Rejseledsagersker men hovedsagelig kun for at faa Anledning til bagefter at komme i Dispyt med Hofjægermesterinden om et eller andet religiøst Emne og gøre Indtryk paa hende ved sin Overlegenhed i Debatten. Han havde ganske manglet Sans for den forfinede Pragt, der var bleven udfoldet ved disse Lejligheder. Han bedømte de ærværdige Skuespil rent forstandsmæssigt og saae i Kirkens hele ekstatiske, fra Hedenskabet levnedes Skønhedskultus bare latterligt Karnevalsgøgl.

Det blev det ældste Rom, Antikens Ruiner, der efterhaanden tiltrak Per i denne Byernes By, den »evige« Stad, Verdenssjælens Mausoleum. Men ogsaa her var det langt mindre Arkitekturens Skønhed, han optoges af, end Materialets Ufor-gængelighed, Sammenbindingens Soliditet, Murenes Masse o. s. v. Intet fængslede ham derfor mere end saadanne Kolosser som Caracallas Bade og Colosseum. Han var opfyldt af Beundring for den himmelstormende Kraft, der her havde lagt sig for Dagen, og han kunde vanskeligt faa i sit Hoved, at disse Kæmpeværker skrev sig fra en Tid, da man saa at sige var blottet for mekaniske